

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

steder, hvor de har mulighed for at vælge. Jeg tænker naturligvis også på oplysninger om udgifterne og meget andet. Efter min mening måtte det have været muligt at fremskaffe bearbejdelse af oplysningerne fra forrige bespisningsperiode. Da dette imidlertid ikke er sket, er det efter min mening ganske umuligt at se, om en revision af loven er påkrævet. Jeg synes også, at et års erfaring er meget lidt at lægge til grund for en revision af loven. Derfor kan jeg give tilslutning til, at man udskyder revisionen; men jeg synes, det måtte være tilstrækkeligt at udskyde den et år, og at det måtte være muligt til den tid at fremskaffe bearbejdede oplysninger om to bespisningsperioder, således at man havde et grundlag for at tage stilling til, om en revision er ønskelig.

Tholstrup: Retsforbundet modsætter sig, at denne lov bliver forlænget. Vi ønsker ikke, at revisionen bliver udsat, men derimod at den lovmæssige revision gennemføres nu til den termin, som var angivet i loven af i fjor. Vi henviser til tidligere udtalelser om, at eventuel nødvendig støtte til ubemidlede forældre ydes på anden måde. Subsidiært må skolebespisningen indskrænkes til at omfatte børn, som skolelægen efter forældrenes anmodning måtte henvise til denne hjælp af sociale grunde. Findes der kommuner, som vil yde skolebespisning uden henvisning til forældrenes sociale kår, må de selv afholde udgifterne hertil.

Petra Petersen: Mit parti kan ikke gå med til at udskyde den del af forsorgsloven, der omhandler skolebespisningen. Vi kan ikke gå med dertil af forskellige grunde. Jeg har gang på gang her i tinget påvist nødvendigheden af at udvide vort socialpolitiske arbejde, ikke mindst med hensyn tagen til familier med børn. Mit parti har på det skarpeste vendt sig mod de nedskæringer, der i de seneste år har fundet sted på disse områder. Dette gælder også skolebespisningen, hvorover socialministeren svang nedskæringskniven, hvad der viste regeringens uvilje mod at føre en positiv familiepolitik. Stik mod alle autoriteter og alle udtalelser fra sagkundskaben om skolebespisningens betydning for bevarelsen af vore børns sundhed skete der det, at regeringen og det nedsatte udvalg

i 1951 valgte at følge en eneste skolelæge, der gik mod skolebespisningen, fremfor at følge f. eks. sundhedsstyrelsen, der dengang erklærede, at den tillagde det den allerstørste betydning, at man søgte at bevare og udvide skolebespisningen mest muligt.

Jeg ved ikke, om det er en vane for socialministeren at følge et mindretal, for det samme er sket fornylig, da ministeren fulgte en enkelt lærers indstilling om nødvendigheden af, at børnene på vore opdragsanstalter stadig skal have prygl, til trods for at et flertal, der tilhørte sagkundskaben, var af modsat opfattelse. Det er muligt, det er en vane for ministeren, men så er det en dårlig vane altid at lytte til den sorteste reaktion, og med hensyn til skolebespisningen har det kostet adskillige børn et hårdt tiltrængt måltid mad.

Vort parti har altid hævdet, at skolebespisningen havde to sider, den sociale og den opdragende, og vi var — som også det ærede medlem hr. Strøm sagde — i begge retninger nået meget langt, idet vi i 1948 ophævede alle tvangsbestemmelser for deltagelse i skolebespisningen og udvidede bespisningsperioden til at omfatte hele året. Det var virkelig et stort fremskridt. Tilbage stod kun at få de kommuner, der endnu ikke havde indført skolebespisningen, til at forstå betydningen af, at vore skolebørn fik dette vigtige måltid. Her er jeg ikke enig med det ærede medlem hr. Strøm, der synes, at man skal sige til kommunerne, at hvis det passer dem, kan de indføre skolebespisning. Jeg har den mening, at man skal gøre skolebespisningen obligatorisk for kommunerne.

Jeg har fornylig med tal og eksempler påvist, at de enlige mødre og familier med børn i dag har de største økonomiske vanskeligheder ved at klare tilværelsen. Kårene for den brede befolkning er ikke blevet bedre siden 1951, de er tværtimod blevet ringere. Jeg vil gerne her minde om den deputation af arbejderkvinder, der i 1951, da loven angående nedskæringen var til behandling, henvendte sig til rigsdagens partier. Jeg tror, at de arbejderkvinder i høj grad kom for at tale til kvinderne her i rigsdagen, for at få dem til at forstå, at de som arbejderkvinder fører en meget hård kamp for at skaffe deres børn det mest nødvendige til livets ophold. De oplysninger, som disse kvinder gav om deres og deres børns kår, var af en sådan art, at det burde have foranlediget, at rigsdagens partier